

РЕШЕНИЕ

№ 21443

гр. София, 28.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **693** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от Р. Г. С. срещу мълчалив отказ на Кмета на Район „Красно село“ – СО по подадено от нея заявление за достъп до обществена информация от 22.12.2023 г. Предвид представената от ответника административна преписка, от която се установи, че Кмета на Район „Красно село“ се е произнесъл с Решение №РКС23-ЕВ01-33/11.01.2024 г., с което е отказал да предостави достъп до исканата информация, както и изявленията на оспорващата, че към датата на подаване на жалбата е бил налице мълчалив отказ, който е оспорила в срок, като оспорва и изричния такъв, съдът е приел, че предмет на оспорване в настоящото производство е Решение №РКС23-ЕВ01-33/11.01.2024 г. на Кмета на Район „Красно село“ - СО, с което е отказан достъп до поисканата със заявление от 22.12.2023 г. обществена информация. В жалбата се твърди, че отказът е неправилен, като се иска установяване на неговия противозаконен характер, обявяване на неговата нищожност, евентуално цялостната му отмяна на всички основания по чл.146 АПК. В уточняваща молба, представена в съдебно заседание на 26.06.2024 г., са изложени подробни доводи за това, като оспорващата счита, че исканата информация е обществена такава и от предоставянето ѝ би могла да си състави мнение за дейността на Кмета на Район „Красно село“ – СО, който безспорно е задължен субект по чл.3 ЗДОИ. По изложените съображения, подробно мотивирани, се иска отмяна на оспореното решение, като Кмета на Район „Красно село“ да бъде задължен да ѝ

предостави цялата поискана информация. Претендира се присъждане разноски. Ответникът – Кмета на Район „Красно село“ – СО, чрез процесуалния си представител ст. юрисконсулт С. Й., оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по подадено от Р. Г. С. заявление за достъп до обществена информация, регистрирано с рег. №РКС23-ЕВ01-33/28.12.2023 г. до Кмета на Район „Красно село“ - Столична община. Със същото е поискан достъп до следната информация: Назначен ли е Ц. Б. Д. на работа в районната общинска администрация, и ако „да“, на каква длъжност, в кое звено/отдел на района, при какви конкретни условия е назначен той, и въз основа на кои негови качества, способности, образование, професионална компетентност и опит, какви конкретни задължения, записани в длъжностната характеристика, срещу какво месечно възнаграждение, кога и с кой акт са му били възложени за изпълнение. В заявлението е посочено, че информацията следва да бъде предоставена на посочен от заявителя електронен адрес, като ако е необходимо, същата може да бъде предоставена без съдържащите се в нея защитени лични данни по смисъла на чл.2, ал.5, вр. §1, т.2 ЗДОИ и ЗЗЛД.

В предвидения законов срок по чл.28 ЗДОИ, на 11.01.2024 г. Кмета на Район „Красно село“ се е произнесъл по подаденото заявление, като е отказал предоставяне на исканата информация. В мотивите на решението е посочено, че със заявлението е поискана информация относно физическо лице, с което заявителят е имал пререкания по време на изпълнение на задълженията си като кмет на района. Като очевидна и всеизвестна е приета вербалната агресия на заявителя към лицето, за което е поискана информацията. За да откаже достъп до поисканата информация, административният орган е приел, че същата безспорно попада в категорията, индивидуализираща конкретни физически или юридически лица по начин, който я определя като „лични данни“, по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗДОИ, поради което и предвид изричната разпоредба на чл.2, ал.5 ЗДОИ, същата не следва да се предоставя. Прието е, че намерението за получаване на лични данни води до извода за инициирано от заявителя производство, с цел събиране на сведения, свързани с личните му интереси, извън обхвата на ЗДОИ. Посочено е също, че поисканата информация не е такава, която да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект. З. е воден от личен мотив при упражняването на правото си на достъп до обществена информация и преследва цели, несъвместими със закона. Доколкото категориите данни, включително обективирани в документа, който заявителят иска да му бъде предоставен, не притежава характера на информация, свързана с обществения живот, а представлява лични данни по смисъла на §1, т.2 от ЗР на ЗДОИ, е прието, че информацията не следва да бъде предоставяна. Представените в хода на процеса от оспорващата разпечатки на изявления от фейсбук страници съдът намира за неотнормими към спора, тъй като със същите не се установяват факти, относими към предмета на делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна,

адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, който е неблагоприятен за нея, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Няма данни в административната преписка за датата, на която жалбоподателят е уведомен за оспореното решение, но доколкото същото е издадено и му е изпратено на 11.01.2024 г., а жалбата е подадена на 12.01.2024 г., то следва извода, че е спазен срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и частично основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът намира, че процесният административен акт е издаден от компетентен орган - Кмета на Район „Красно село“ - СО, който е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ като орган на местно самоуправление. При издаване на решението е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК. Предвид това съдът намира, че не са налице отменителни основания по чл.146, т.1 и т.2 АПК.

В хода на административното производство обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същото е издадено в нарушение на материалния закон.

С подаденото заявление е поискан достъп до следната информация: Назначен ли е Ц. Б. Д. на работа в районната общинска администрация, и ако „да“, на каква длъжност, в кое звено/отдел на района, при какви конкретни условия е назначен той, и въз основа на кои негови качества, способности, образование, професионална компетентност и опит, какви конкретни задължения, записани в длъжностната характеристика, срещу какво месечно възнаграждение, кога и с кой акт са му били възложени за изпълнение. В същото е посочено, че същата може да бъде предоставена без съдържащите се в нея защитени лични данни по смисъла на чл.2, ал.5, вр. §1, т.2 ЗДОИ и ЗЗЛД.

Съдът намира, че ответникът неправилно е приел, че с депозираното заявление се търси достъп до лични данни, каквото искане не е обективизирано в същото, като се е позовал на разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ, съгласно която ЗДОИ не се прилага за достъп до лични данни. Това е така, тъй като в заявлението изрично е посочено, че информацията се иска със заличени лични данни, т. е. иска се достъп до съдържанието на документите, без да се иска достъп до личните данни на лицето, за което се отнася. Следователно, иска се достъп до информацията относно реда и основанията, по които е действал кмета на района при изпълнение на възложените му със закон функции, свързани с назначаването на едно лице на длъжност в районната администрация, касателно правомощието му по чл.46, ал.1, т.4 ЗМСМА. В този смисъл са и изложените в заявлението твърдения за наличието на надделяващ обществен интерес и за целта от тази информация заявителят да си състави мнение относно спазването на изискванията при назначаване на служители в администрацията.

Съдът намира, че така търсената информацията в частта и относно това дали лицето е назначено на длъжност в районната администрация, в кое звено/отдел на района, при

какви условия, какви са конкретните му задължения по длъжностна характеристика, срещу какво месечно възнаграждение, кога и с кой акт са му били възложени за изпълнение, е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект, какъвто безспорно е Кмета на Район „Красно село“ - СО. Очевидно става въпрос за издадени и съхранявани от сезирания административен орган актове, т. е. за дейност, която е свързана с изпълнение на предоставени му със закон правомощия, свързани с назначаването на служители в районната администрация по чл.46, ал.1, т.4 ЗМСМА. Предвид изложеното съдът намира, че ответникът неправилно е приел, че тази информация касае личните данни на лицето, за което се отнася и не е обществена такава. Следователно отказът му да бъде предоставен достъп до същата се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне в тази част на заявлението. При новото произнасяне и в случай, че в района е създадена и се съхранява исканата информация, задълженият по закона субект следва да отговори изрично в 14-дневен срок с решение, съдържащо реквизитите по чл.34 и чл.38 ЗДОИ, като предостави достъп до исканата информация /при съобразяване и с правата на трети засегнати лица, по реда на чл.31 ЗДОИ/ или като мотивирано откаже достъпа, ако е налице някое от законовите основания за това, изрично посочени в чл.37 ЗДОИ.

Основанията за отказ са изрично регламентирани в закона. Съгласно чл.37, ал. 1 ЗДОИ, отказ може да бъде постановен само, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в §1, т.5 от ДР на ЗДОИ.

Съгласно § 1, т. 5 ДР ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Според § 1, т. 5, изр. 2-ро ДР ЗДОИ, до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси. В случай, че

счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, административният орган следва да се аргументира, за да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в §1, т.5 ДР ЗДОИ.

Що се отнася до информацията относно личностните качества, способности, образование, професионална компетентност и опит на лицето, по отношение на което е поискан достъп до обществена информация, съдът намира, че тази информация не представлява обществена такава. Тази информация е относно качествата на конкретно лице, заемащо длъжност в районната администрация, като служител в района. Тя не е такава, която да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази категория данни не притежава характера на информация, свързана с обществения живот, представляват лични данни по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗДОИ и не следва да бъдат предоставяни.

Въз основа на горното съдът намира, че в частта, в която на заявителя е отказан достъп до поисканата от него информация дали посоченото в заявлението лице е назначено на длъжност в районната администрация, в кое звено/отдел на района, при какви условия, какви са конкретните му задължения по длъжностна характеристика, срещу какво месечно възнаграждение, кога и с кой акт са му били възложени за изпълнение, оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразно издаден и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

В частта, в която е отказан достъп до исканата информация относно личностните качества, способности, образование, професионална компетентност и опит на посоченото лице жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото на страните не се дължат разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №РКС23-ЕВ01-33/11.01.2024 г. на Кмета на Район „Красно село“ – СО, в частта, в която е отказан достъп до следната обществена информация: Назначен ли е Ц. Б. Д. на работа в районната общинска администрация, и ако „да“, на каква длъжност, в кое звено/отдел на района, при какви конкретни условия е назначен той, какви конкретни задължения, записани в длъжностната характеристика, срещу какво месечно възнаграждение, кога и с кой акт са му били възложени за изпълнение.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район „Красно село“ – СО за ново произнасяне по заявление рег. №РКС23-ЕВ01-33/28.12.2023 г., подадено от Р. Г. С. в тази му част, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

ОТХВЪЛЯ жалбата в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

